

Kongl. Maj:ts tal

på rikssalen vid riksdagens öppnande

den 18 Januari 1881.

Gode Herrar och Svenske Män!

Under det år, som förflutit sedan jag senast talade till Eder på detta rum, har en mild Försyn hållit sin skyddande hand öfver folk och land, välsignat dem med yttre fred och inre lugn, med rika skördar och återvaknande näringslif.

Djupt tacksam mot Gud för dessa stora välgärningar emotser jag framtiden med förtröstan och, troget biträdd af Edra rådslag, hoppas jag att så, som min konungsliga pligt och mitt hjerta gemensamt bjuda, leda det älskade fosterlandets öden framåt på en sund och välsignelsebringande utvecklings bana.

De förenade rikenas förhållanden till alla främmande magter lemna fortfarande intet öfrigt att önska.

Med oafslätlig uppmärksamhet följer jag de omfattande arbeten, hvilka pågå i flere grenar af lagstiftningen, och skall, så vidt det står i min magt, påskynda deras fullbordan.

Nödvändigheten att på ett tillfredsställande sätt ordna landets skatteväsen och försvarskrafter erkännes af mig icke mindre lifligt än af Eder. En fullständig lösning af dessa båda, genom så många band sammanknutna, frågor bör ske i ett sammanhang och med tillbörligt afseende fäst på bestående rättsförhållanden. Sedan de förberedande åtgärder jag låtit vidtaga hunnit åfslutas, är det min afsigt att till Riksdagens pröfning öfverlemna omfattande förslag till ordnande af dessa så betydelsefulla angelägenheter. Jag underskattar ingalunda de svårigheter, som härvid skola möta, men enighet mellan Konung och Folk, grundad på rättvisa och fosterlandskärlek, skall dock slutligen förmå öfvervinna dem samt bereda en

för landets framtida trygghet och lycka gynsam utgång åt detta lika vidtomfattande som djupt ingripande arbete.

Med blicken fäst på vigten af att underlätta förbindelsen emellan de nordligaste landskapen och det öfriga riket, är jag sinnad till Eder framlägga förslag om fortsättande af den norra stambanan till Ångermanelfven.

Statsverkets tillgångar medgifva att, utan förhöjning af nuvarande skattebidrag, äska af Eder hvad som erfordras till fyllande af oundgängliga anslagsbehof, och lemna derutöfver ett icke obetydligt belopp till förstärkande af statsverkets grundfond.

Nedkallande den Högstes välsignelse öfver detta Riksmöte, som jag härmed förklarar öppnadt, förblifver jag Eder, Gode Herrar och Svenske Män, med all konungslig nåd och ynnest städse väl bevågen.

